

Postavení pravé ruky

- Zápěstí pravé ruky je mírně vyklenuté, loket volně položený na lubu kytary, celá ruka od ramene dolů je uvolněná, bez napětí, či dokonce ztuhlosti.

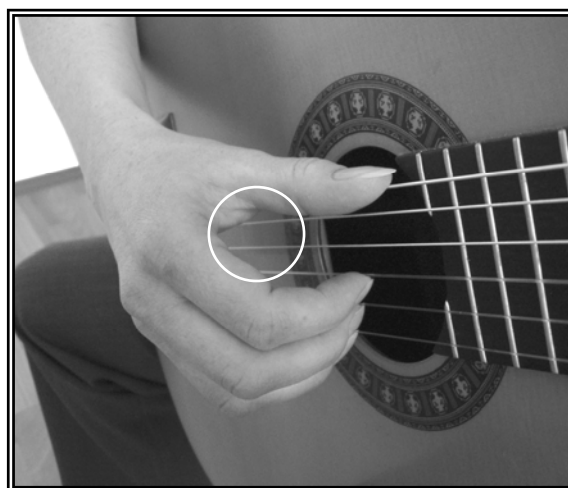
pohled zředu

pohled z boku

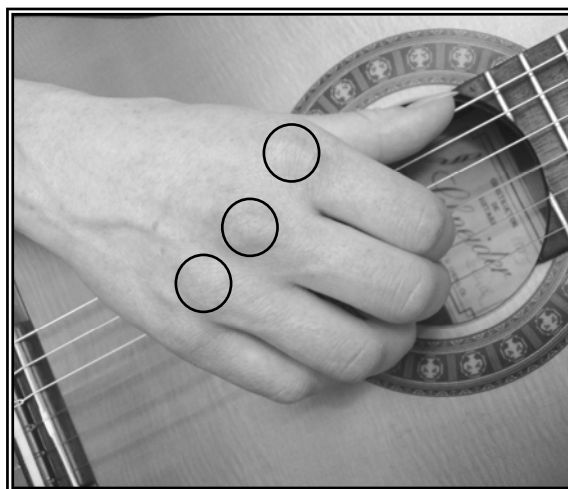

pohled shora

detail dlaně

- **Při hře** jsou prsty blízko u strun, snažíme se o drobné, úsporné, ale energické pohyby, které vycházejí z dlaňových kloubů. Prsty jsou mírně pokrčené, poslední článek je zpevněný. Nesmí se prolamovat při žádném z úhozů. Nedržíme je od sebe, ani netiskneme k sobě. Můžeme hrát s opřeným palcem, je lépe však hrát **bez opory palce**. Opora palce je vhodná v případě „nadhazování“ ruky při úhozu – opora ruku zklidní.

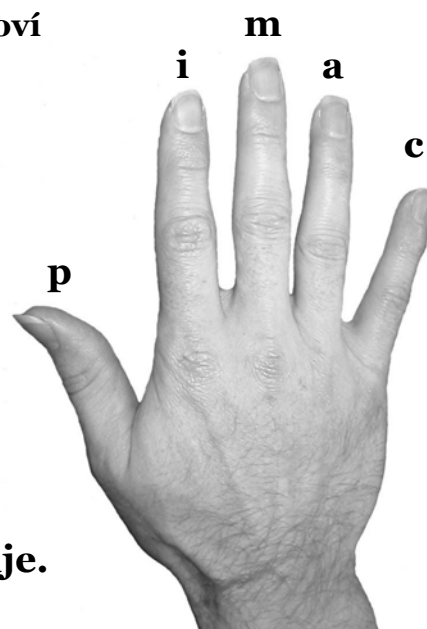
Pravá ruka kytaristy:

Prsty pravé ruky označujeme písmeny – **p, i, m, a**

španělské názvosloví

palec	– p	– pulgar
ukazovák	– i	– indice
prostředník	– m	– medio
prsteník	– a	– anular
malíček	– c	– meñique

Při klasické hře se malíčkem obvykle nehraje.

■ Hra malíčkem je však možná a rozšiřuje možnosti kytarové hry, o čemž svědčí způsob hry španělských kytaristů – hráčů flamenca. U nás používá techniku pěti prstů především prof. Štěpán Rak. Pětiprstová technika se však jinými klasickými kytaristy užívá velmi zřídka.

Způsob hry na kytaru:

Užíváme dva způsoby úhozu: **Tirando** a **Apoyando**

■ **Tirando – úhoz „bez dopadu“** – prst pravé ruky udeří např. na strunu e², rozezvučí ji a po úhozu se okamžitě vrací do původní polohy, aby byl připraven k dalšímu úhozu. Nesmí se stahovat do dlaně, ani podebírat strunu. Používá se při hře rozložených akordů, polyfonii i při hře stupnicového charakteru.

■ **Apoyando – úhoz „s dopadem“** – prst pravé ruky udeří např. na strunu e², rozezvučí ji a dopadne na strunu h¹, na které se zastaví. V okamžiku, kdy jeden prst udeří a dopadne, druhý prst „vyletí“ a je opět připraven k úhozu. Síla se soustředí pouze do prstu, který provádí úhoz. Tento způsob úhozu je obvykle výraznější, plnější i jistější než úhoz „bez dopadu“. Používá se při hře stupnicového charakteru a v místech, kde je potřeba výrazně odlišit hlavní hlas od hlasu vedlejšího.